Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26462
Copyright: Admont, Benediktinerstift

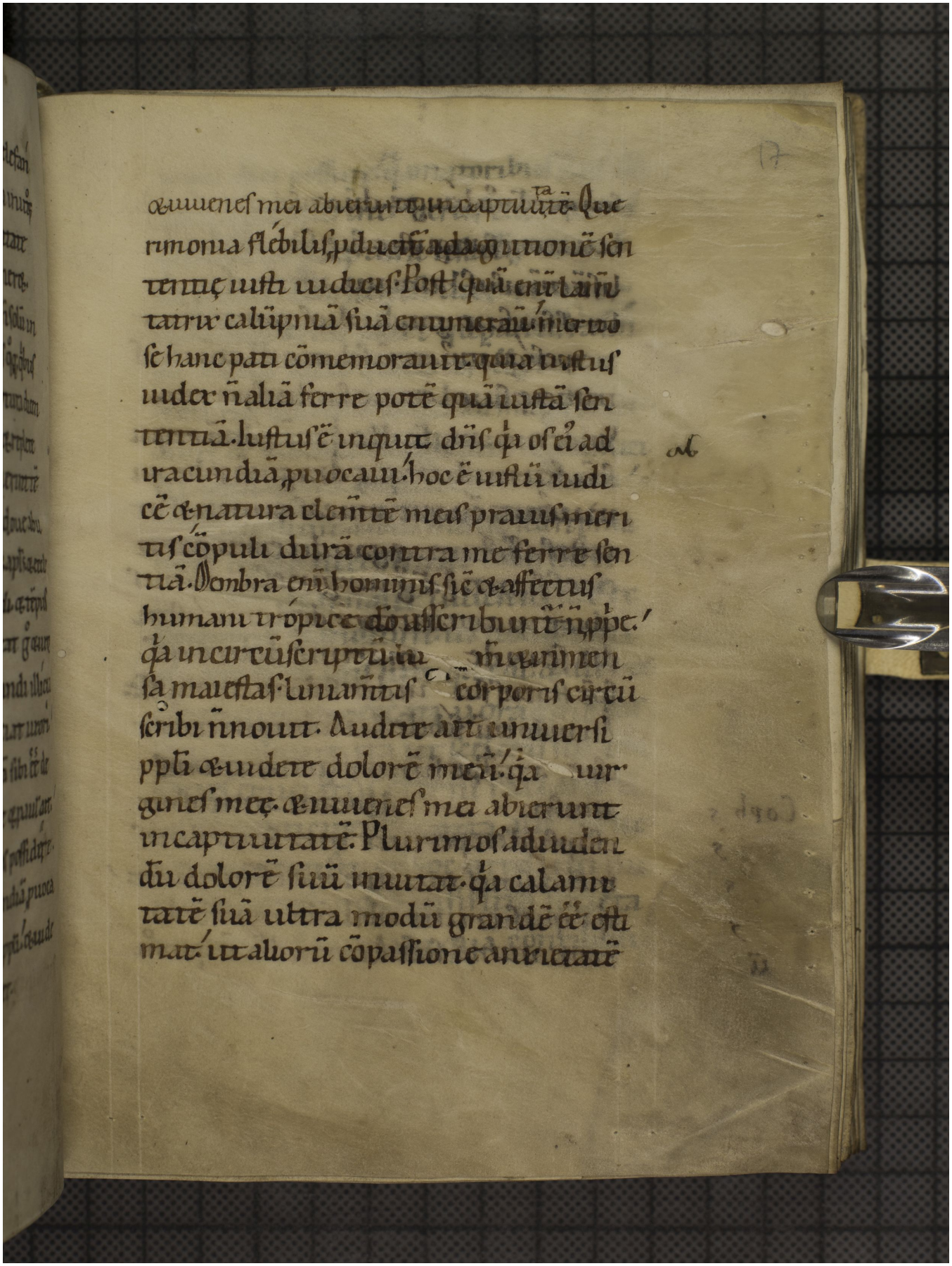

17

ta

adulescentes mea abierunt in captiuitatem. Que
rimonia flebilis, perducit ad compassionem sen
tentiae iusti iudicis. Post quam enim lamen
tatur calumniam suam enumerauit merito
se hanc pati commemorauit. quia iustus
iudex non alia ferre potest quam iusta sen
tentiam. Iustus es inquit domine qui os eius ad
uersus iudicium, prouocauit. hoc est iustum iudi
cet et natura clementem meis prauis meri
tis copulet dura contra me ferre sen
tiam. Umbra enim hominis sic et affectus
humanus tropice describuntur in psalmo.
qua in circumscriptum in magnimen
sa maiestas. Umbram corporis circum
scribi innouit. Audite autem uniuersi
populi et uidete dolorem meum. quia uir
gines meae et adulescentes mea abierunt
in captiuitatem. Plurimos aduidendi
dum dolorem suum inuitat. quia calami
tatem sua ultra modum grandem esse esti
mat. ut aliorum compassione auertatur